

И дето сжмъ та гледала,
По дващъ въ день мила кжнала
Тъкмо ми деветъ години.
Гривата ще ти лозлатѣхъ,
Краката ти ще посребрихъ.
Че са сировикна боленъ първанъ:
Ой та тебѣ мила сестро!
Я са сестро ти запрѣтни,
Че стварей тешко иманіе,
Тешко иманіе арапско
Отъ бѣло сребро желто злато,
Че пълни пѣстри санджци,
Наривай мѣднѣй долане.
Че са е неда запрѣтнала,
Стварила тешко имани,
Тешко ми имане арапско
На пълни пѣстри санджци,
Нарина медни долани извади ми тънка сабікъ,
Че изостри до три кола,
До три кола джбови,
Че си заби до три глави
Клети глави побратимски:
На ножара и на налбанта.
Постави ги надъ чимширъ порти
И имъ дума той думаше:
Ой ви визи побратеми
Гледайте тукъ отъ високо,
Обаждайте на широко,
На си ми рода налбанска,
И на си рода ножарска:
Какъ са почита побратимство,
Какъ ми са конь подковава
И какъ ми са сабя точи,
За недина тънка снага
И за нейно бѣло лице;
А трети колъ съ арапова
Съ арапова буйна глава
Средъ равно дворе той заби
И на глава си думаше:
Ой та тебѣ арапино!
Както щѣше не сполучи,
Тжзи вечеръ да си стопанъ
На сичко ми иманіе,
Най ти са случи арапе!
Средъ дворіе ми на остаръ колъ,
Клета ти глава да старчи.